

VANKEUDESSA NÄÄNTYVILLE TOVEREILLE ¹²¹

Toverit! Venäjällä on tapahtunut vallankumous.

Pietarin ja Moskovan työläiset ovat esiintyneet jälleen suuren vapausliikkeen alkuunpanijoina. He julistivat poliittisen lakon. He lähtivät kaduille punaisine lippuineen. He tappelivat kuin leijonat tsaarin poliiseja, santarmeja ja sitä pientä sotaväenosaa vastaan, joka ei siirtynyt heti kansan puolelle. Kaatuneita ja haavoittuneita lasketaan olevan yksistään Pietarissa yli 2.000. Venäjän työläiset ovat ostaneet verellään vapauden maallemme.

Työläiset vaativat: *leipää, vapautta, rauhaa.*

Leipää — koska Venäjällä kansa näkee nälkää samoin kuin melkein kaikissa nykyiseen ryöstösotaan osallistuvissa maissa.

Vapautta — koska tsaarihallitus on sotaa hyväkseen käyttäen muuttanut lopullisesti koko Venäjän pelkäksi vankilaksi.

Rauhaa — koska Venäjän työläiset enempää kuin muidenkaan maiden tietoisimmat työläiset eivät halua enää kuolla rikkaiden pikkuryhmän etujen vuoksi, eivät halua enää käydä kruunattujen ja kruunaamattomien rosvojen aloittamaa rikollista sotaa.

Suurin osa Pietarin ja Moskovan varusväen sotilaista on siirtynyt kapinaan nousseiden työläisten puolelle. Työläiset ja talonpojat, joilla on yllään sotilaspuku, ovat ojentaneet veljellisesti kätensä työläisille ja talonpojille, jotka eivät ole sotilaspuvussa. Paras osa upseeristosta on yhtynyt vallankumoukseen. Sotilaat ovat ampuneet ne upseerit, jotka halusivat esiintyä kansaa vastaan.

Vallankumouksen suorittivat työläiset ja sotilaat. Mutta vallan anasti ensi aluksi porvaristo, kuten on tapahtunut

muissakin vallankumouksissa. Valtakunnanduuma, jossa tilanherroilla ja kapitalisteilla on valtava enemmistö, koetti kaikin voimin saada aikaan sovinnon tsaari Nikolai II:n kanssa. Vielä viime hetkellä, jolloin Pietarin kaduilla oli jo käynnissä kansalaisota, Valtakunnanduuma lähetti tsaarille sähkeen toisensa jälkeen rukoillen häntä suostumaan pieniin myönnytyksiin ja säilyttämään siten kruununsa. *Tsaarin kukistivat kapinaan nousseet työläiset ja sotilaat* eikä Valtakunnanduuma — tilanherrojen ja rikkaiden Duuma. Mutta uuden Väliaikaisen hallituksen nimitti Valtakunnanduuma.

Tuo Väliaikainen hallitus on kokoonpantu liberaalisten kapitalistien ja suurmaanomistajien edustajista. Tärkeimmät virkapaikat siinä kuuluvat ruhtinas Lvoville (suurtilanherra ja perin maltillinen liberaali), A. Gutshkoville (Stolypinin työkumppani, joka hyväksyi aikoinaan sota-tuomioistuimien käytön vallankumouksellisia vastaan), Tereshshenkolle (mitä suurin sokeritehtailija — miljonääri), Miljukoville (hän on aina puolustanut ja puolustaa nytkin ryöstösotaa, johon tsaari Nikolai ja hänen joukkionsa ovat syösseet maamme). „Demokraatti” Kerenski on kutsuttu uuteen hallitukseen ainoastaan sitä varten, että saataisiin luoduksi näennäinen „kansan” hallitus, että olisi „demokraattinen” kaunopuhuja, joka puhuisi kansalle mahtipontisia, mutta sisällyksettömiä *sanoja* samaan aikaan kuin Gutshkovit ja Lvovit suorittavat kansanvastaisia *tekojaan*.

Uusi hallitus haluaa ryöstösodan jatkamista. Se on venäläisten, englantilaisten ja ranskalaisten kapitalistien käskyäinen, jotka — samoin kuin saksalaisetkin kapitalistit — haluavat ehdottomasti „tapella loppuun asti” ja tinkiä itselleen parhaat palat saaliista. Se ei halua eikä voi antaa Venäjälle rauhaa.

Uusi hallitus ei halua ottaa tilanherroilta pois heidän maitaan kansan hyväksi, se ei halua panna sodan rasituksia rikkaiden kannettavaksi. Sen vuoksi se ei voi antaa kansalle leipää. Työläisten ja yleensä köyhän kansan on pakko nähdä edelleenkin nälkää.

Uusi hallitus on kokoonpantu kapitalisteista ja tilanherroista. Se ei halua antaa Venäjälle täyttä vapautta. Kapinaan nousseiden työläisten ja sotilaiden painostuksesta se lupasi kutsua koolle Perustavan kokouksen, joka

ТОВАРИЩАМЪ, ТОМАЩИМЪСЯ ВЪ ПЛѢНУ.

Товарищи! Въ Россіи провозгласила революцію.

Рабочіе Петрограда и Москвы снова выступили застрѣльщиками великаго освободительнаго движенія. Они объявили политическую забастовку. Они вышли на улицу съ красными знаменами. Они двинулись, какъ львы, съ царской полиціей, жандармеріей и той небольшою частью войскъ, которая не сразу перешла на сторону народа. Убитыхъ и раненыхъ въ одномъ Петроградѣ насчитываютъ болѣе 2000 человекъ. Снегомъ кровью русскіе рабочіе купили свободу нашей странѣ.

Требованія рабочихъ были: хлѣба, свободы, мира.

Хлѣба — потому что народъ въ Россіи голодаетъ, какъ и во всѣхъ почти странахъ, участвующихъ въ нынѣшней грабительской войнѣ.

Свободы — потому что царское правительство, пользуясь войной, окончательно превратило всю Россію въ одну сплошную тюрьму. Мира — потому, что рабочіе Россіи, какъ и болѣе сознательные рабочіе другихъ странъ, не хотятъ болѣе умирать за интересы жюри богачей, не хотятъ болѣе вести преступную войну, начатую коронованными и не коронованными рабфюрерами.

Большинство солдатъ петербургскаго и москвинскаго гарнизона перешли на сторону воцарившихся рабочихъ. Рабочіе и крестьяне въ солдатскихъ мушкетрахъ братски подали руку рабочимъ и крестьянамъ безъ мушкетровъ. Лучшая часть офицерства примкнула къ революціи. Офицеры, пожелавшіе идти противъ народа, солдаты расстрѣляли.

Революцію сдѣлали рабочіе и солдаты. Но власть, какъ это бывало и въ другихъ революціяхъ, на переплахъ порохъ захватила буржуазія. Государственная Дума, въ которой огромные болѣшинство принадлежатъ помещикамъ и капиталистамъ, всими силами старалась помириться съ царемъ Николаемъ II. Еще въ послѣднюю минуту, когда на улицахъ Петрограда уже кипѣла гражданская война, Государственная Дума послала царю телеграмму за телеграммой, умоляя его пойти на маленькія уступки и тѣмъ сохранить свою иерархическую Государственную Думу — Думу помещиковъ и богачей — а *насташе рабочіе и солдаты низвергли царя*. Ну новое временное правительство назначено Государственной Думой.

Это временное правительство состоитъ изъ представителей либеральныхъ капиталистовъ и крупныхъ земельныхъ собственниковъ. Главные посты въ немъ принадлежатъ: князю Львову (ирунскій помещикъ и умѣренныйшій либералъ), А. Гучкову (соратникъ Столыпина, въ свое время одобрявшій военные суды противъ революціонеровъ), Терещенко (ирунскій сахарозаводчикъ-миллионеръ), Миллюнову (всегда защищала и защищаетъ теперь грабительскую войну, въ иерархическую страну втравила царя Николая съ его жандарми). «Демократы» Герценскіе пришедшіе въ новое правительство только для того, чтобы создать видимость «народнаго» правительства, чтобы имѣть «демократическаго» краснорѣчиваго, который говорилъ-бы вперуду громкимъ, но пустымъ, словомъ, въ то время, какъ Гучмовъ и Львовъ будутъ дѣлать анти-народное дѣло.

Новое правительство хочетъ продолженія разбойничьей войны. Оно является приказникомъ русскихъ, англійскихъ и французскихъ капиталистовъ, которые — какъ и нѣмецкіе капиталисты — хотятъ непременно «додраться» и выторговать себѣ лучше куски добычи. Оно не хочетъ и не можетъ дать Россіи мира.

Новое правительство не хочетъ отнять у помещиковъ изъ земли изъ пользу народа, оно не хочетъ возложить тяготъ войны на богачей. Оно не можетъ возложить тяготъ войны на рабочихъ и бѣдное населеніе вообще вынуждено попрежнему голодать.

Новое правительство состоитъ изъ капиталистовъ и помещиковъ. Оно не хочетъ дать Россіи полную свободу. Оно давленіемъ воцарившихся рабочихъ и солдатъ оно обязано созвать Учредительное Собраніе, которое рѣшило-бы какъ устроить Россію. Но оно оттягиваетъ назначеніе выборовъ въ Учредительное Собраніе, желая выиграть время и потѣмъ обмануть народъ, какъ это не разъ въ исторіи дѣлала подобная «правительствва». Оно не хочетъ сознанія въ Россіи демократической республики. Оно хочетъ только, вѣсто злохотого царя Николая II, посадить на престолъ якобы «хорошаго» дядя Михаила. Оно хочетъ, чтобы власть въ Россіи имѣла не съмъ народъ, а новый царь вѣдѣтъ съ буржуазіей.

Тѣлово новое правительство.

Но въ Петроградѣ рядомъ съ этимъ правительствомъ постепенно организуется другое правительство. Рабочіе и солдаты образовали Советъ рабочихъ и солдатскихъ депутатовъ. Каждая тысяча рабочихъ или солдатъ выбираетъ одного депутата. Этотъ Советъ заседаетъ теперь въ Таврическомъ дворцѣ въ числѣ болѣе чѣмъ 1000 уполномоченныхъ. И онъ является действительно народнымъ представительствомъ.

Ensimmäinen sivu lentolehtisestä:

„Vankeudessa näännyville tovereille! — Vuosi 1917

Pienennetty

päättäisi, millainen järjestelmä pystytetään Venäjällä. Mutta se pitkittää Perustavan kokouksen vaalien määräämistä haluten voittaa aikaa ja pettää sitten kansaa, kuten moiset hallitukset ovat monta kertaa historiassa tehneet. Se ei halua, että Venäjällä perustetaan demokraattinen tasavalta. Se haluaa vain asettaa valtaistuimelle huonon tsaarin Nikolai II:n tilalle muka „hyvän” tsaarin Mikaelin. Se haluaa, ettei valta Venäjällä kuuluisi itse kansalle, vaan uudelle tsaarille ja porvaristolle.

Sellainen on uusi hallitus.

Mutta Pietarissa tuon hallituksen rinnalle järjestyy vähitellen toinen hallitus. Työläiset ja sotilaat ovat muodostaneet työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston. Jokaista tuhatta työläistä tai sotilasta kohden valitaan yksi edustaja. Tuo yli 1.000 valtuusmiestä käsittävä Neuvosto pitää parhaillaan istuntojaan Taurian palatsissa. Ja se on todella kansanedustuslaitos.

Tämä Neuvosto voi alkuaikoina tehdä erilaisia virheitä. Mutta se päättyy kiertämättömästi siihen, että vaatii kovaäänisesti ja käskävästi rauhaa, leipää, demokraattista tasavaltaa.

Työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvosto pyrkii siihen, että kutsutaan *viipymättä* koolle Perustava kokous, että sotilaat osallistuvat vaaleihin sekä sotaa ja rauhaa koskevan kysymyksen ratkaisemiseen. Neuvosto pyrkii siihen, että tsaarin ja tilanherrojen maat luovutetaan talonpoikaistolle. Neuvosto pyrkii siihen, että muodostetaan tasavalta, eikä halua kuullakaan uuden „hyvän” tsaarin nimittämisestä. Neuvosto vaatii yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta kaikille miehille ja kaikille naisille. Neuvosto sai aikaan sen, että keisari ja keisarinna vangittiin. Neuvosto haluaa perustaa valvontakomitean, joka tarkastaa uuden hallituksen jokaisen toimenpiteen ja todellisuudessa itse muuttuu hallitukseksi. Neuvosto pyrkii saamaan aikaan liiton kaikkien muiden maiden työläisten kanssa, jotta voitaisiin hyökätä yksimielisesti kapitalisteja vastaan. Rintamalle on lähtenyt hyvin paljon työläisiä — vallankumousmiehiä sopiakseen, vapautta hyväkseen käyttäen, sotamiesten kanssa siitä, miten voidaan toimia yhdessä, lopettaa sota, taata kansan oikeudet, lujittaa vapautta Venäjällä. Pietarissa ilmestyy jälleen sosialidemokraattinen „Pravda” lehti¹²², joka auttaa työläisiä täyttämään kaikki nuo suuret tehtävät.

Toverit, sellainen on asiointila nykyään.

Te, vankeudessa nääntyvät, ette voi jäädä syrjään tästä kaikesta. Teidän on oltava valmiina siihen, että ehkä teidänkin osallenne lankeaa jo pian tärkeä tehtävä.

Venäjän vapauden viholliset panevat joskus toiveensa teihin. He sanovat: vankeudessa on noin 2 miljoonaa sotamiestä; jos he kotimaahan palattuaan siirtyvät tsaarin puolelle, me voimme panna taas jälleen valtaistuimelle Nikolain tai hänen „rakastettavan” veljensä. Historiassa on tapahtunut niinkin, että eilinen vihollinen, tehtyään sovinnon kukistetun tsaarin kanssa, luovuttaa tälle takaisin tämän vangiksijoutuneet sotilaat, jotta nämä auttaisivat häntä taistelussa omaa kansaa vastaan...

Toverit! Pohtikaa kaikkialla, missä teillä on siihen mahdollisuus, synnyinmaamme suuria tapahtumia. Ilmoittakaa kuuluvasti, että te yhdessä Venäjän sotilaiden koko parhaan osan kanssa ette halua tsaaria, että te vaaditte vapaata tasavaltaa, tilanherrojen maiden luovuttamista ilman korvausta talonpojille, 8-tuntista työpäivää, Perustavan kokouksen viipymätöntä koollekutsumista. Ilmoittakaa, että te olette työläisten ja sotilaiden edustajain Pietarin Neuvoston puolella, että Venäjälle palattuanne te ette asetu tsaarin puolelle, vaan tsaaria vastaan, ette tilanherrojen ja rikkaiden puolelle, vaan niitä vastaan.

Järjestäytykää kaikkialla, missä siihen on mahdollisuus, tehkää sen mukaisia päätöksiä, selittäkää kehittymättömille tovereillenne, millainen suurenmoinen tapahtuma on tapahtunut maassamme.

Olette saaneet kärsiä tarpeeksi kurjuutta ennen sotaa ja sodan aikana sekä vankeudessa ollessanne. Nyt me kuljemme parempia aikoja kohti. Vapaus jo sarastaa.

Palatkaa Venäjälle vallankumouksen armeijana, kansan armeijana älkääkää tsaarin armeijana. Vuonna 1905 Japanista palanneista vangeista tuli myös parhaita vapaustais-telijoita.

Palattuanne synnyinmaahan te hajaannutte eri puolille maata. Saattakaa viesti vapaudesta jokaiseen nälän, veron ja mielivallan näännyttämään kaukaiseen kolkkaan, jokaiseen Venäjän kylään. Valistakaa talonpoikaisveljiänne: karkottakaa kylistä pois pimeys, kehottakaa talonpoikaisköyhälistöä tukemaan kaupunkien ja maaseudun työläisiä näiden mainehikkaassa taistelussa.

Sitten kun Venäjän työläiset saavat perustettua tasavallan, he liittyvät yhteen kaikkien muiden maiden työläisten kanssa ja johdattavat rohkeasti koko ihmiskunnan *socialismiin*, sellaiseen järjestelmään, jossa ei tule olemaan rikkaita eikä köyhiä ja jonka vallitessa rikkaiden pikkuryhmä ei voi tehdä miljoonia ihmisiä palkkaorjikkeeseen.

Toverit! Niin pian kuin vain voimme me kiiruhdamme matkustamaan Venäjälle yhtyäksemme siellä työläis- ja sotilasveljiemme taisteluun. Mutta sielläkään me emme unohda teitä. Koetamme lähettää teille vapaalta Venäjältä kirjoja, sanomalehtiä ja viestejä maamme tapahtumista. Me vaadimme, että teille lähetettäisiin riittävästi rahaa ja leipää. Ja me sanomme kapinaan nousseille työläisille ja sotilaille: te voitte luottaa veljiinne, jotka nääntyvät nyt vankeudessa. He ovat kansan poikia ja he lähtevät yhdessä meidän kanssa taisteluun vapauden puolesta, taisteluun tasavallan puolesta, tsaaria vastaan.

„Sotsial-Demokratin” toimitus

*Kirjoitettu maaliskuun
puolivälissä 1917*

*Julkaistu v. 1917 erillisenä
lentolehtisenä*

*Julkaistaan
lentolehtisen tekstin mukaan*